

Goede Vrijdag, vanuit de Bergkerk, april 2020 (voorganger: ds. Martine Nijveld)

Inleiding op de dienst

Van harte welkom in deze dienst op de Goede Vrijdag.
Een viering van de Protestantse Wijkgemeente Den Haag-West.
Welkom hoe en wanneer u ook meeviort:
zo zijn we met elkaar verbonden!

Goede Vrijdag is een halte op een weg.
We gaan een tocht van drie dagen.
Een tocht naar een nieuwe morgen, een nieuwe dag.
Een tocht die ons brengen zal naar de vreugde van de Paasmorgen.
En vandaag ontdekken we dat deze tocht gaat
door een diep dal,
door het dal van dood en eenzaamheid,
in de steek gelaten worden, aan je lot overgelaten,
van God en mensen verlaten...
Vandaag gaan we door het donker,
door de nacht...

Op deze dag lezen we gedeeltes uit het evangelie naar Matteüs,
afgewisseld met meditatieve momenten.
Telkens klinkt een gedeelte uit het lijdensevangelie,
daarna zingen we lied 895, u kunt thuis meezingen of meeneuriën,
er volgt een kort woord
en vervolgens horen we als meditatief muziekmoment
een thema uit de Johannespassion van Bach.
Dit herhalen we een paar keer
en zo gaan we stap voor stap, statie voor statie,
door het verhaal van het lijden en de dood van Jezus.
De evangelieteksten komen dit jaar uit de Bijbel in Gewone Taal.

Bij Matteüs 26:36-45

Er is een verhaal eerder in het evangelie,
het verhaal van de storm op het meer.

In dat verhaal horen we
dat Jézus slaapt.

Jezus en de leerlingen zijn in een boot op het meer.
Het stormt, hoge golven, geen grond onder de voeten.
De leerlingen schreeuwen, zijn bang, ontredderd.
Ze maken Jezus wakker.

En hij wórdt wakker en staat op en zet wind en storm op hun plek.
Alles wordt weer rustig.

Nú zijn het de leerlingen die slapen...
Nu is Jézus bang, verdrietig, hoge golven, geen grond onder de voeten.
De angst om wat komen zal
grijpt hem naar de keel.

De leerlingen slapen, Jezus maakt ze wakker,
ze vallen weer in slaap, hij maakt ze weer wakker,
en weer vallen ze in slaap.
Tot drie keer toe.

Heel alleen vecht Jezus
tegen de golven van angst
die over hem
komen.

Bij Matteüs 26: 49-56

Meerdere malen
wordt in het lijdensevangelie
verteld
hoe Jezus in de steek gelaten wordt.
De leerlingen vallen
in slaap.
Eén van hen, Judas, verradt Jezus met een kus.
Petrus, zullen we zometeen horen, zegt dat hij Jezus niet kent.
En het slot van de passage die we net hoorden,
zegt het onomwonden:
Toen vluchtten alle leerlingen weg.
Ze lieten Jezus in de steek.

Ik laat in de steek,
jij laat in de steek,
hij laat in de steek,
zij laat in de steek.

Wie laten wij in de steek?
Wie laten wij aan hun lot over?

Bij Matteüs 26: 69-75

Een bijbelse psalm, psalm 139,
bezingt God als een God die ons kent...

Gij peilt mijn hart, zingt die psalm,
Gij doorgrondt mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan,
mijn reizen en trekken, mijn rusten,
mijn wegen, alle zijn u bekend.

Het bijbelse kennen, zo leerde ik vroeger,
betekent ook liefhebben.
Het is niet het kennen als: ik weet wie je bent,
maar als: ik ken je, wil je kennen, zie je, heb je lief.
Een woord van verbondenheid.

Tot drie keer toe zegt Petrus
dat hij Jezus niet kent.

Maar hij kende hem toch?

Hij had met hem gereisd en getrokken, gegeten en gedronken, gepraat en gerust,
zijn oude leven opgegeven, een nieuw leven begonnen.

Ik ken die man niet...

Ontkenning van alles wat was...

En dan huilt Petrus...

Tranen van verdriet? Tranen van schuld? Tranen van spijt?

Soms maak je iets kapot en weet je niet meer hoe het te herstellen...

Misschien huilt hij ook omdat hij hier en nu beseft,

dat hij door deze mens gekend was,

dat deze Jezus hem doorgrondde en zijn hart had gepeild, dat hij hem liefhad.

Bij Matteüs 27: 11-22

Hier is de macht aan het woord.

En de macht speelt, speelt met mensen.

U mag kiezen: wie zal ik vandaag vrijlaten: Jezus of Barabbas.

Het klinkt als een gezelschapsspelletje.

Het maakt de macht niet uit,

het is een spel, op wie zet je in, op wie zet je je geld,

aan wie geef je het uit, wie laat je leven,

het is een spelen met mensen,

de machthebber ziet die mensen niet echt.

Zoveel mensen op onze wereld worden niet echt gezien.

Er wordt met zoveel mensen gespeeld.

Jezus of Barabbas.

Een bijzonder verhaal ook weer in de details:

van Barabbas wordt gezegd dat hij Jezus Barabbas heet. Barabbas betekent zoon van de vader. Zo zou je kunnen zeggen dat ook Jezus

Jezus Barabbas heet, want is hij niet zoon van de Vader?

Twee mensen, dezelfde namen, twee wegen.

En zo staan we voor een keuzemoment.

Zoals Mozes eens aan de poort van het beloofde land
zijn volk voor de keus stelde:

ik hou u voor het leven en het goede, de dood en het kwade,
zegen en vloek.

Voor wie kies je? Waar kies je voor?

Voor een wereld

waarin met mensen wordt gespeeld

of voor een wereld

waarin mensen vrij en vrolijk spelen kunnen?

Bij Matteüs 27: 31b-38 en 45-56

Dat bordje dat erboven hing:

'Dit is Jezus, de koning van de Joden',

dat bordje lijkt

bedoeld te zijn als spottend,

honend, horend
in het rijtje
dobbelen om zijn kleren,
wijn met een bittere smaak als dorstlesser aanbieden,
uitlachen, schelden.

Hier hangt een koning.
Het lijkt spottend, honend,
maar het is meer, het is verkondiging:
dít is een koning!

De bijbel door wordt het benadrukt:
koninklijk is goedheid en rechtvaardigheid,
kracht ligt in kwetsbaarheid,
grootheid in dienen en zorgen,
leven in jezelf geven,
geen harde macht, maar zachte kracht,
nabijheid tot in de diepte,
de helse dood, tot in de telkens weer gestelde vraag naar het waarom...

Een groep vrouwen ziet het.
Ze kijken, ze waren er steeds bij geweest, zijn er ook nu.
Trouw.
Machteloos, maar ze blijven.
In de verte. Stilte.

Misschien met slechts één bede in hun hart: Heer, ontferm U.
Zoals ook wij zo zullen bidden, zingen,
voor onszelf, voor zoveel kwetsbare mensen in onze samenleving,
hier en nu in deze andere dagen,
en voor de wereld...

Lied 300b

Afsluitende woorden

Morgen vervolgen we onze weg.
Dan zoeken we lichtpuntjes in het donker,
luisteren we naar oude verhalen, die ons helpen vol te houden,
als alles anders is...
We proberen het donker te verdragen...
Omwille ook van zovelen voor wie dit leven geen leven is,
proberen we trouw te zijn en te wachten,
het uit te houden in de nacht...
En we bidden
dat God ons allen
in zijn hoede houdt,
dat Zij ons kent
en onze naam bewaart,
dat Hij ook ons op handen draagt,
op de vleugels van zijn liefde.